

A Fővárosi Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda (**cím.**, ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda (**cím.**; ügyintéző: dr. Nagy Szilárd ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe.) I. rendű és a II. rendű alperes neve (képviselőjében eljár: a képviselő,) II. rendű alperes ellen deviza alapú kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. október 18-án kelt 13.G.40.736/2018/34. számú ítélete ellen a felperes 35. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 20.000 (húszezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 15.000 (tizenötezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes végleges keresetében az I. rendű alperessel 2005. november 15-én és 2007. március 29-én megkötött jelzálogkölcsön-szerződések részleges érvénytelenségének megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy az árfolyamkockázat felperesre terhelése megfelelő tájékoztatás hiányában tisztességtelen. A részleges érvénytelenséget a 2005-ös kölcsönszerződés IV.1., XI.4. pontjai, a 2007-es kölcsönszerződés IV.2. és XII.5. pontjai vonatkozásában állította. Ezen túl a 2005-ös szerződés évi 1,5%-os adminisztrációs díj kiterhelését előíró szerződési feltétel tisztességtelenségének és ezáltal érvénytelenségének megállapítását, jogkövetkezményként az I. rendű alperes 110.925 forint összegű marasztalását kérte. A II. rendű alperest mindkét kereset tekintetében az érvénytelenség túrésára kérte kötelezni.
- [2] Keresete jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk.) 209. § (4)-(5) bekezdését, a C-26/13. EUB ítéletet és a 2/2014. PJE határozat 1. pontját jelölte meg.
- [3] Keresete alátámasztásául mindkét kölcsönszerződés vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a felhívott szerződéses pontokba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat nem tartalmaz elegendő tájékoztatást, mert nem hívta fel az árfolyamváltozás korlátlan mértékben történő kiterhelésének

kockázatára, azokból az árfolyamkockázat korlátozás nélküli és kizárólag a fogyasztót terhelő volta nem volt megállapítható.

- [4] Az adminisztrációs költséggel kapcsolatban vitatta, hogy a CHF alapú kezelési költség kikötését bármi indokolja.
- [5] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását indítványozta hivatkozva arra, hogy olyan kockázatfeltáró nyilatkozat készült, mely a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: r.Hpt.) 203. § rendelkezéseinek megfelelő teljes körű tájékoztatást tartalmaz.
- [6] Az adminisztrációs díj felperesre történő terhelése kapcsán utalt arra, hogy ennek fejében a bank többlet szolgáltatásokat nyújt, többek között az ügyféllel való kapcsolattartást, bankfióki ügyintézést, kockázatelemzést, informatikai rendszer használatát és adminisztrációs adatfeldolgozási és egyéb kiegészítő tevékenységeket is végez. Hivatkozott arra is, hogy a pénz használatáért járó kamat nem feltétlenül fedezi a többletköltségeket, ezt valójában az adminisztrációs díj biztosítja.
- [7] A II. rendű alperes a felperes keresetét nem vitatva kérte, hogy a bíróság a feleket kötelezze saját perköltségük viselésére.
- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy az I. rendű alperesnek fizessen meg 15 napon belül 448.310 forint perköltséget, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 423.600 forint kereseti illetéket az államnak.
- [9] Ítéletében tényként állapította meg, hogy a felperes, valamint a II. rendű alperes jogelődje mint adóstársak 2005. november 15-én CHF alapú lakossági jelzálogkölcsön-szerződést kötöttek az I. rendű alperessel évi 1,49% változó mértékű induló ügyleti kamattal, és 1,5% évi adminisztrációs díjjal, 50.099 forint hitelfolyósítási díj kikötése mellett. A kölcsönszerződés IX. pontjában a teljes hiteldíjmutatót 4,11%-ban határozták meg.
- [10] A szerződés IV.1. pontja értelmében az első törlesztőrészlet a folyósítást követő hónap 10. napján esedékes, az esedékes törlesztő részleteket az adós CHF-ben köteles megfizetni. A szerződés XI. 2. pontjában a felek a bank üzletszabályzatának rendelkezéseit a szerződés részévé tették és az adósok kijelentették, hogy annak egy példányát átvették, rendelkezéseit megismerték és magukra nézve kötelezőnek ismerik el. A szerződés XI.4. pontjának utolsó mondatában az adósok kijelentették, hogy a jelen szerződésben hivatkozott, az árfolyamváltozásból eredő kockázatokat megértették és viselik azokat. Kijelentették továbbá, hogy a bankkal szemben igényt nem érvényesítenek az árfolyamkockázatból eredően, és a kölcsön folyósítását mindezek ismeretében igénylik.
- [11] 2007. március 29-én a felperes és az I. és II. rendű alperes életbiztosítással kombinált lakossági jelzálog-kölcsönszerződést kötöttek 14.180 CHF, azaz 2.000.000 forint összegű kölcsön nyújtására, ahol az ügyleti kamatot évi 3,89%-ban, a teljes hiteldíj mutatót 5,63%-ban határozták meg 60.000 forint hitelfolyósítási díj mellett.
- [12] Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában leszögezte, hogy a nem vitásan egyedileg meg nem tárgyalta, ún. általános szerződési feltételekkel megkötött szerződések fogyasztói szerződésnek tekintendők.
- [13] Az r.Ptk. 209. §-ának, 209/A. § (2) bekezdésének felhívását követően az árfolyamkockázat áthárítását érintő feltételek tisztességtelenségének vizsgálata során a Kúria 6/2013. Polgári

jogegységi határozatában foglaltak alapján - a felperes személyes előadása, Cs. A. tanúvallomása, valamint az okirati bizonyítékok értékelését követően - megállapította, hogy a tájékoztatás elsősorban az okirati bizonyítékok alapján megfelelt az elvárásnak. A külön okiratba foglalt, 2005. október 7-én és 2007. március 5-én kelt kockázatfeltáró nyilatkozatot mindkét szerződés esetében annak megkötése előtt a felperes részére átadták, melynek 2. bekezdésében szerepel, hogy a törlesztő részleteket CHF devizában köteles az ügyfél megfizetni. Az I. rendű alperes felhívta a felperes figyelmét arra, hogy az esetleges árfolyamváltozás/emelkedés előre nem látható, előre ki nem számítható többletköltséget okozhat. E finanszírozás előnye az árfolyam csökkenése esetén az, hogy kevesebbet kell fizetni, de a teljes kockázatot a felperes viseli. A felperes tájékoztatást kapott arra is, hogy a kamat a piaci viszonyok változásával változhat.

- [14] A tájékoztató tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy az ügyletnek előre meg nem határozható mértékű kockázata van és nem utal arra, hogy a kockázat nem jelentős mértékű, illetve arra sem, hogy az ne kizárólag és korlátlanul az adóst, így a felperest terhelné. Egy átlagos fogyasztó ebből a tájékoztatásból kellő információt kapott a kockázat komolyságáról, és következtetést tudott levonni arra, hogy az esetleges változás a pénzügyi körülményeire milyen kihatással van, hogy jelentős árfolyamváltozás esetében finanszírozási nehézségei adódhatnak.
- [15] A szerződéskötést megelőzően adott árfolyamkockázati tájékoztatóra figyelemmel a felperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy a felek deviza alapon változó forint összegű törlesztő részletekben állapodtak meg, és nyilvánvalónak kellett lennie, hogy a devizakonstrukció folytán a törlesztőrészletek összege változhat.
- [16] A felperesnek lehetősége volt, hogy az egyedi szerződést az aláírást megelőzően megismerje, és értelmezze annak tartalmát, és amennyiben szükséges szakértő segítségét kérje. A felek szerződésének részét képezte a kockázatfeltáró nyilatkozat, az üzletszabályzat és a hirdetmény rendelkezései, melyek elérhetők voltak számára jóval a szerződéskötést megelőzően, mely idő elegendő volt számára, hogy a még nem világos kérdésekben tudakozódjék.
- [17] A tájékoztató 4. bekezdése korlátozás nélkül egyértelműen a felperesre terhelte a teljes árfolyamkockázatot, így a kockázatfeltáró nyilatkozat hiányára felperes megalapozottan nem hivatkozhat. A tájékoztató az árfolyam- és kamatváltozás lehetőségére is felhívta a figyelmet, míg a 6/2013. PJE alapján a változás mértékéről nem kellett tájékoztatást kapnia. Az egyedi szerződések XI.4. és XII.5. pontjai tartalmazzák, hogy a kockázatot a felperes megismerte és vállalja annak viselését.
- [18] Az elsőfokú bíróság utalt arra, miszerint nem állapítható meg, hogy a konstrukció egyértelműen hátrányos lett volna a fogyasztó számára, mivel fennállt a lehetősége a forint devizaárfolyam kedvező irányú változásának is. A forint hitelekben kikötött kamatokhoz képest a kedvezőbb mértékű kamat ára az árfolyamváltozásból eredő kockázat vállalása volt.
- [19] Az adminisztrációs díj felperesre történő hárításának tisztességtelenségét is megalapozatlannak találta az elsőfokú bíróság, mert annak ellenszolgáltatása a bank részéről a folyamatos nyilvántartás, a részteljesítések elszámolása. Mivel a törlesztőrészletek devizában voltak nyilvántartva, a kezelési költség devizában való kiszámítása nem tisztességtelen, mert a kölcsön főszolgáltatásához igazodott, mint járulékos kötelezettség.
- [20] Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte a szerződés 4. pontja (adminisztrációs díj) részleges érvénytelenségének és a

kockázatfeltáró nyilatkozat tisztességtelenségének megállapításával, másodlagosan pedig feltáratlanság okán az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

- [21] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a C-621/17., C-186/16., C-51/17., C-227/18. EUB ítéleteket, a Kúria 2/2014. PJE határozatában foglaltakat. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 3. § (3) bekezdése alapján a bizonyításra szoruló tényekről nem adott tájékoztatást, ezért az elsőfokú eljárás megismétlése szükséges. Megsértette az elsőfokú eljárás szabályait, az r.Pp. 213. §-át és 164. §-át, mely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolja.
- [22] Érdemben arra hivatkozott, hogy az r.Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében foglaltaknak nem felelt meg az I rendű alperestől, mint professzionális pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatás, és az a szerződés megkötése előtt nem állt kellő időben rendelkezésre.
- [23] A tájékoztatás megfelelősége körében az EUB C-51/17. számú ítéletre utalva rögzítette, hogy a tájékoztatás akkor megfelelő, ha kiterjed legalább a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének lehetőségére és a külföldi kamatlábak emelkedésének törlesztőrészletekre gyakorolt hatására (74. pont), arra, hogy a fogyasztó számára gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat, ha a tagállami fizetőeszköz leértékelődik ahhoz a devizához képest, amelyben a kölcsönt nyújtották (75. pont), és ha a tájékoztatást kellő időben kapja meg a fogyasztó (76. pont). Nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie, hogy az átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni tudja a kockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetlegesen jelentős gazdasági következményeit is.
- [24] A felperes fellebbezésében állította, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat tisztességtelen, mert a szerződés megkötésekor nem volt érthető, hogy a feltételek együttesen azt jelentik, hogy a szerződés teljesítése gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat. Az I. rendű alperes nem közölte, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós és az a futamidő alatt bármikor bekövetkezhet, emellett a szóbeli tájékoztatás 1000-2000 forint árfolyamemelkedés prognosztizálására terjedt ki. Utalt a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-i ülésének emlékeztetőjében foglalt állásfoglalásra is.
- [25] Az adminisztrációs díj tekintetében továbbra is állította, hogy az tisztességtelen, hivatkozott a C-621/17. EUB ítéletben foglaltakra, mert a díj nem átlátható és nem kiszámítható, mivel maga a szerződés sem tartalmazza a törlesztő részletet és azt, hogy mi okozza az emelkedését, így az sem érthető, hogy az adminisztrációs díj összege miként változik.
- [26] A perköltség tekintetében sérelmezte, hogy noha a pertárgy értékét 600.000 forintban jelölte meg, azt az elsőfokú bíróság 7.060.000 forint után számította annak ellenére, hogy ilyen összegű marasztalási igényt nem terjesztett elő.
- [27] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Az elsőfokú eljárásban előadott álláspontját fenntartva kiemelte, hogy szerződéskötéskor csak a rendelkezésre álló adatok és információk alapján tudott tájékoztatást adni, nem volt elvárható, hogy a jövőbeli gazdasági, társadalmi hatásokat vizionálja.
- [28] Mindkét támadott szerződés egyértelműen rögzítette, hogy CHF-alapú szerződésről van szó, a csatolt kockázatfeltáró nyilatkozatok pedig részletesen tartalmazzák az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatást. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozatot a

kölcsönszerződés előtt kb. 1 hónappal a felperes rendelkezésére bocsátotta, ezért alaptalan az a felperesi nyilatkozat, hogy a tájékoztatás nem kellő időben történt.

- [29] A kockázatteltérő nyilatkozatok 3. pontjában felhívta a felperes figyelmét, hogy az esetleges árfolyamváltozás/emelkedés előre nem látható, előre ki nem számítható többletköltséget okoz. Kitért a finanszírozás előnyére és arra is, hogy a teljes kockázatot a felperes viseli, továbbá arra is, hogy a kamat változik, ha a piaci viszonyokban változás következik be. Ez a tájékoztató megfelelt a Kúria 2/2014. PJE határozatának 1. pontjában foglaltaknak, így az árfolyamkockázat felperes általi viselése nem minősül tisztességtelennek.
- [30] Az adminisztrációs díj vonatkozásában - egyetértve az elsőfokú bíróság megállapításával - hangsúlyozta, hogy kizárólag a 2005-ös szerződés alapján terhelte a felperest adminisztrációs díj. Az 1,5% mértékű díj kikötése egyértelmű, mögötte valós alperesi ellenszolgáltatás áll, mely pontosan beazonosítható. A felek megállapodtak abban, hogy a törlesztőrészekhez hasonlóan a kezelési költség is deviza összegben kerül nyilvántartásra és kiszámlázásra. Ilyen hosszúlejárátú szerződés esetén felmerülő adminisztrációs költségekre tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak a szerződésben megállapított, és az elsőfokú ítéletben részletezett szolgáltatásokkal arányban álló adminisztrációs díj.
- [31] A hatályon kívül helyezéssel kapcsolatban utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást feltárta, a szükséges bizonyítást lefolytatta, ezért az nem indokolt.
- [32] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [1] A Fővárosi Ítéltábla a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. § (1) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, mert a felek a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (Veir.) 29. § (2) bekezdésében foglalt felhívás ellenére közösen nem kérték tárgyalás tartását.
- [33] A fellebbezés alaptalan.
- [34] A fellebbezés az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére is irányult, ezért az ítéltábla elsődlegesen ezt az indítványt vizsgálta, mert ennek megalapozottsága az érdemi felülvizsgálatot kizárja. A felperes állítása szerint az elsőfokú bíróság megsértette az r.Pp. 213. §-át, mert nem állapítható meg, hogy milyen bizonyítási eszközök alapján hozta meg döntését.
- [35] Az ítéltábla a felperes érveit megalapozatlannak találta, mivel az elsőfokú bíróság a felperes végleges kereseti kérelmében foglalt valamennyi kereseti kérelmet elbírálta és azt teljeskörűen megindokolta kitérve arra, hogy az egyes bizonyítékokat (tanú, okirati bizonyíték) miként és mennyiben vette figyelembe a döntése meghozatalakor. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával járt el, a felek által indítványozott bizonyítást lefolytatta. A felperes utóbb visszavont bizonyítási indítványára tekintettel nem rendelte el **M.né T. J.** tanú kihallgatását, továbbá megindokolta, hogy **K. R.** vonatkozásában szabályszerű idézési cím hiányában nem tudta a bizonyítást lefolytatni. **Cs. A.** tanúvallomását is értékelte, valamint kifejtette, hogy az általánosságban elmondottakat mennyiben lehetett a bizonyítandó tények alátámasztásául figyelembe venni.

- [36] Noha az elsőfokú bíróság az Európai Unió Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéleteit konkrétan nem nevezte meg, illetőleg nem idézte a felperes által felhívott 2/2014. PJE határozat 1. pontját, az ítélet tartalmából mégis megállapítható, hogy a kötelező érvényű jogegységi határozat tartalma mentén végezte el a tisztességtelenség vizsgálatát. Az adminisztrációs díjra vonatkozó kereset körében pedig az Európai Unió Bírósága C-621/17. számú ítéletében foglaltakra is kitért, utalva arra, hogy az a 93/13. EGK irányelv értelmezésében nem hozott új aspektust.
- [37] Az elsőfokú bíróság az r.Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelő részletes tájékoztatást adott a bizonyításra szoruló tényekről (9. sorszámú jegyzőkönyv 2-3. oldal), a szükséges bizonyítást lefolytatta, a felperest és a tanút meghallgatta, az okirati bizonyítékokat figyelembe vette, így nem volt szükség további bizonyítás kiegészítésére arra is figyelemmel, hogy a felek által megfelelően előterjesztett valamennyi bizonyítási indítványnak helyt adott.
- [38] Erre tekintettel az ítéletábra nem látott okot az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, így azt érdemben vizsgálta.
- [39] Az elsőfokú bíróság a tényállást jórészt helyesen állapította meg, azonban a kereseti kérelmet pontatlanul rögzítette, mert azt a felperes a 6. és 9. sorszámú jegyzőkönyvekben, valamint a 20. sorszámú beadványában pontosította. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti a szerződések egyes rendelkezésével és a felperes által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatok tartalmával.
- [40] A felek közötti 2005-ös szerződés I.4. pontja rendelkezik a számlavezetéssel kapcsolatos költségek adós általi viseléséről, míg a IX.1.1. pont rögzíti, hogy az alperes évente elszámolást készít az adós részére.
- [41] A 2007-ben létrejött szerződés IV.2. és XII.5. pontjai azonosan rendelkeznek a 2005-ös szerződés IV.1. és XI.4. pontjában foglaltakkal a törlesztőrészlet CHF-ben való megfizetése és az árfolyamváltozásból eredő kockázatok felperes általi viselésére vonatkozóan.
- [42] Mindkét perbeli szerződés megkötését megelőzően jóval egy hónappal - 2005. október 7-én majd 2007. március 5-én - a felperes az I. rendű alperes által átadott azonos tartalmú kockázatfeltáró nyilatkozatot írt alá, melyek aláírásával tudomásul vette, hogy a forintban igényelt és folyósított kölcsönt a bank CHF devizában tartja nyilván, az esedékes törlesztő részleteket az igényléskor megjelölt CHF devizában köteles megfizetni. Amennyiben az esedékesség napján a törlesztőrészlet teljesítéséhez szükséges fedezet az esedékesség időpontjában nem áll a törlesztő számlán rendelkezésre, mely megfelelő devizaszámla, a bank jogosult az aktuális törlesztőrészlet és a késedelmi kamat összegével az ügyfél banknál vezetett bármely számláját megterhelni. Ennek kapcsán az esetleg felmerülő árfolyamkockázatot az ügyfél viseli és a bank az általa az esedékesség napján a ... **Bank** hirdetményében közölt számlakonverziós eladási árfolyamon átszámított CHF összeget számol el az esedékessé vált kötelezettség teljesítésére. Ez azt jelenti, hogy mivel az adott deviza árfolyama időről időre változhat, nem lehet pontosan tudni előre, hogy az egyes, devizában azonos összegű törlesztő részletek megfizetéséhez mennyi forint (vagy egyéb deviza) összeget kell majd az igénylőnek a bankszámlán biztosítania a törlesztő részletek teljesítéséhez. Az egyes törlesztőrészletek összegének meghatározása az esedékesség napján érvényes számlakonverziós eladási árfolyammal történik, és az így kiszámított forint ellenértéket vonja le az ügyfél folyószámlájáról forintban vagy egyéb devizában. Ebből adódóan a törlesztőrészletek megfizetésével kapcsolatos, a devizaátváltásból eredő esetleges árfolyamkockázatot, ami okozhat növekedést, de csökkenést egyaránt, teljes egészében az ügyfél

viseli. A tájékoztató tartalmazza, hogy az adós tudomásul veszi, hogy a törlesztőrészlet megfizetéséhez szükséges devizaátváltásból eredő valamennyi árfolyamkockázatot ő viseli. Kijelentette továbbá, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázatokat megértette és viseli azokat, valamint a bankkal szemben igényt nem érvényesít az árfolyamkockázatból eredően, a kölcsön folyósítását mindezek ismeretében igényli.

- [43] Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság a jogszabályok megfelelő értelmezésével és alkalmazásával, a rendelkezésre álló adatok és bizonyítékok helyes és okszerű értékelésével érdemben helyes döntést hozott. A döntéssel és kifejtett indokaival az ítélőtábla nagyrészt egyetértett, azt a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakkal egészíti ki.
- [44] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelve helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a külön dokumentumban megszövegezett kockázatfeltáró nyilatkozatokat a felperes kellő időben megkapta, a tájékoztatók tartalmából pedig egyértelműen megállapítható volt az ügyletnek előre meg nem határozható mértékű kockázata. Emellett a felek szerződésének részét képező kockázatfeltáró nyilatkozat, továbbá az üzletszabályzat és a hirdetmény rendelkezései majdnem egy hónapnyi idővel a szerződés aláírását megelőzően a felperes rendelkezésére álltak, mely kellő időnek minősül, hogy megfelelően tájékozódjon. A felperes ezért alaptalanul állította fellebbezésében, hogy a C-51/17. EUB ítélet 76. pontjában előírt, kellő időben adott tájékoztatás nem történt meg, és a kockázatfeltáró nyilatkozat hiányára sem hivatkozhat.
- [45] A 6/2013. PJE határozat alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az I. rendű alperesnek a változás mértékéről és várható irányáról nem kellett tájékoztatást adnia. A kockázatfeltáró nyilatkozat ennek ellenére megfelelő tájékoztatást nyújtott, mert kitért arra, hogy mind növekedést, mind csökkenést okozhat a deviza átváltásból eredő esetleges árfolyamkockázat.
- [46] A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozik arra, hogy a szerződés megkötésekor nem volt felismerhető és érthető az árfolyamváltozás tartalma, lehetősége, és hogy az a szerződés fennállása alatt bármikor bekövetkezhet. A rendelkezésre álló bizonyítékokból ugyanis nem állapítható meg, hogy olyan szóbeli tájékoztatást kapott volna, hogy mindössze 1000-2000 forint árfolyamemelkedés prognosztizálható.
- [47] Ezzel szemben a kockázatfeltáró nyilatkozat szövegezéséből a korlátlan kockázat fogyasztó általi viselése következik, mivel tartalmazza, hogy olyan törlesztőrészlet emelkedés is lehet, amely indokolja, hogy a bank az ügyfél bármely számláját megterhelje. Egyértelműen rögzíti azt is, hogy az árfolyamkockázatot kizárólag az ügyfél viseli.
- [48] az a hivatkozása is a felperesnek, hogy a tájékoztatás tartalmát csak kikövetkeztethetni lehet több rendelkezés együttes értelmezésével, hiszen az egyedi szerződések XI.4. és XII.5. pontjában rögzített árfolyamváltozás viselésével kapcsolatos tájékoztatás és a külön okiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozatok részletes tájékoztatásának megértése nem okoz nehézséget, abból egy átlagos fogyasztó mércéjén keresztül vizsgálva az árfolyamkockázat valós tartalma felismerhető. Az árfolyamkockázati tájékoztató nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem tartalmi szempontból is egyértelmű és érthető. Megfelel az EUB C-51/17. számú ítélet 73. pontjában foglalt világosság és érthetőség követelményének, részletes és kellő tartalmú tájékoztatást nyújt (78. pont). A tájékoztatás alkalmas arra, hogy az átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felmérni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni tudja a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetleges jelentős gazdasági következményeit is, hiszen tartalmazza, hogy szükség lehet az adós valamennyi számláján lévő

összeg igénybevételére. Ezzel a tájékoztatás eleget tesz a 6/2013. PJE határozat indokolásának III.3. pontja azon követelményének, hogy ne csak az árfolyamkockázat mibenlétét, hanem annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatását is megismerhesse a fogyasztó.

- [49] A tájékoztató megfelelő figyelemfelhívó funkcióval is rendelkezik, hiszen az egyedi szerződések fentebb megjelölt pontjai, valamint a külön kockázatfeltáró nyilatkozat is tartalmazza az árfolyamkockázatra történő figyelemfelhívást, annak megértését, valamint ezen tájékoztatásra figyelemmel a devizakonstrukció felperes általi választását.
- [50] Az elsőfokú bíróság a 2/2014. PJE határozatban kifejtettek szerint vizsgálta, hogy az I. rendű alperes az árfolyamkockázat korlátlan viselésére vonatkozó, a jogszabály által megkívánt tájékoztatást megadta-e a fogyasztó számára, és azt, hogy a fogyasztó a tájékoztatás tartalma alapján az árfolyamkockázat lényegét, annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatását érthette-e, az világos volt-e számára, a kapott tájékoztatás ellenére gondolhatta-e úgy, hogy a kockázat bizonyos mértékben korlátozott. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott vizsgálatot követően helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy az r.Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében foglalt követelménynek az I. rendű alperes a külön megszövegezett kockázatfeltáró tájékoztatóval, illetőleg a szerződések hivatkozott pontjaival eleget tett.
- [51] Az ítéletábra mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az I. rendű alperes által nyújtott tájékoztatás mindkét szerződés tekintetében világos és érthető volt, az mind a Kúria jogegységi határozataiban (6/2013. PJE, 2/2014. PJE), mind az Európai Unió Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásában e tárgykörben született ítéletekben (C-186/16., C-51/17., C-227/18., C-26/13.) megfogalmazott követelményeknek megfelelt.
- [52] Az adminisztrációs díj tisztességtelensége körében a felperes fellebbezésében a C-621/2017. számú EUB ítéletre hivatkozással állította, hogy az a fogyasztó számára nem átlátható és kiszámítható, ezért mint tisztességtelen szerződési feltétel érvénytelen.
- [53] Az EUB C-621/17. számú ítéletének 1. és 2. pontjai egyértelművé teszik, hogy a fogyasztóval kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv 4. cikk (2) bekezdését és 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, nem kívánja meg, hogy a fogyasztói kölcsönszerződésben foglalt egyedileg meg nem tárgyalta (az alapügy tárgyát képező és hasonló) szerződési feltételekben, amelyek a fogyasztót terhelő kezelési költség és folyósítási jutalék összegét, azok kiszámításának módját és teljesítésének idejét pontosan meghatározzák, az érintett összegek ellenében nyújtott valamennyi szolgáltatást is részletezzék. A kezelési költség tekintetében hangsúlyozza, hogy az a körülmény, ha az e költség ellenében nyújtott konkrét szolgáltatások egyértelmű beazonosítását nem teszi lehetővé, a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben főszabály szerint nem idéz elő jelentős egyenlőtlenséget a fogyasztó kárára a jóhiszeműség követelményeivel ellentétben. A beazonosítható szolgáltatás nélküli díjfizetési kötelezettség előírása abban az esetben nem átlátható, ha nem tudható, hogy azt miért kell fizetnie a fogyasztónak.
- [54] Az ítéletábra hangsúlyozza, hogy a perbeli esetben kizárólag a 2005-ös kölcsönszerződésben került kezelési költséggel azonos jellegű adminisztrációs díj kikötésre évi 1,5%-os mértékben évi 1,49%-os kamat mellett, a törlesztőrészletekből történő számítással.

- [55] A C-621/17. számú ítélet 43. pontja szerint az ítélkezési gyakorlatból nem következik, hogy a hitelező köteles arra, hogy az érintett szerződésben részletezze a költség ellenében nyújtott valamennyi szolgáltatást. Fontos azonban, hogy a ténylegesen nyújtott szolgáltatások jellege a szerződés egészéből észszerűen érthető vagy levezethető legyen. Ezen túl a fogyasztónak képesnek kell lenni annak ellenőrzésére, hogy nincs-e átfedés a különböző költségek vagy az azok ellenében nyújtott szolgáltatások között. A 48. pont értelmében a nemzeti bíróság feladata, hogy meghatározza az adott tényállási körülményekre tekintettel azt, hogy az ilyen feltétel megfelel a jóhiszeműség, az egyensúly és az átláthatóság irányelvben támasztott követelményének. A jóhiszeműség követelményének esetleges megsértését és a fogyasztó kárára kialakult jelentős egyenlőtlenség esetleges fennállását vizsgálni kell az átláthatóság körében (49. pont), és figyelemmel kell lenni arra, hogy méltányos eljárás esetén egyedi tárgyalást követően elfogadta volna-e a feltételt a fogyasztó (50. pont). A jelentős egyenlőtlenség esetleges fennállása vizsgálata során annak van jelentősége, hogy a szerződési feltétel korlátozza-e a fogyasztó jogát vagy olyan további kötelezettséggel terheli, amelyet a nemzeti jogszabályok nem írnak elő (51. pont).
- [56] Az ítélőtábla hangsúlyozza, hogy a kamat az r.Hpt. 2-es számú mellékletének III.7. pontja szerint az adós által a kölcsönt nyújtónak az igénybe vett kölcsön használatáért, kockázataért fizetendő. Az r.Hpt. 2-es számú mellékletének I.10.3. pontja pedig rögzíti, hogy a hitel- és pénzkölcsön nyújtására irányuló pénzügyi szolgáltatási tevékenység a hitelképesség vizsgálatával, a hitel- és kölcsönszerződések előkészítésével, a folyósított kölcsönök nyilvántartásával, figyelemmel kísérésével, ellenőrzésével, a behajtással kapcsolatos intézkedéseket is magában foglalja. A nemzeti jog, az r.Hpt. a kamaton túl az egyéb költségek szerződésben történő rögzítését, a fogyasztóra való hárítását lehetővé tette, azaz a nemzeti jogszabály a perbeli adminisztrációs díj kiterhelését nem tiltotta.
- [57] A szerződés I.4. pontja kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a számlavezetéssel kapcsolatos költséget az adósok kötelesek viselni. A szerződés IX.11. pontjából nyilvánvaló, hogy az évenkénti elszámolással összefüggésben adminisztrációs tevékenységet végez a bank, mely köztudottan az ezt végző szervezet működtetésére is figyelemmel költséget jelent a bank számára. A folyósított kölcsön nyilvántartásával, figyelemmel kísérésével, ellenőrzésével és behajtásával kapcsolatos intézkedésekkel összefüggésben szükségszerűen merülnek fel banki adminisztrációs költségek, melyet a fogyasztó felmérhet.
- [58] Az ítélőtábla hangsúlyozza, hogy az adminisztrációs díjon túlmenően a szerződés a nyilvántartásával, kezelésével kapcsolatban további költséget nem állapít meg, így egyértelmű, hogy a különféle költségelemek között átfedés nincsen. Alapítván hivatkozott fellebbezésében erre tekintettel a felperes, hogy az adminisztrációs díj ellenében nyújtott szolgáltatás nem állapítható meg, illetőleg az adminisztrációs díj nem átlátható és nem kiszámítható.
- [59] A Kúria kezelési költséggel kapcsolatos álláspontja szerint a kezelési költség felszámításának tisztességtelenségével kapcsolatban az esetleges egyenlőtlenség tekintetében figyelemmel kell lenni a szerződéskötés kori piaci kamatok és a kezelési költség együttes átlagos mértékére, és a THM mértékére is. A perbeli esetben a 1,5%-os adminisztrációs díj és az 1,49%-os kamat a piaci kamatok és a THM mértéke alatt maradt. Erre tekintettel is megállapítható, hogy a fogyasztó egyedi megtárgyaltság esetén ezeknek a kikötésnek a megfizetését vállalta volna, az a fogyasztó kárára egyenlőtlenséget ezért nem keletkeztet.

- [60] Az elsőfokú bíróság tehát helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az adminisztrációs díj szerződésben meghatározott mértéke nem túlzó, a díj mögött valós I. rendű alperesi ellenszolgáltatás áll, a kezelési költségért cserébe nyújtott szolgáltatás egyértelműen beazonosítható.
- [61] Az adminisztrációs díj devizaösszegben történő nyilvántartása és kiszámlázása önmagában nem okoz egyensúlytalanságot és tisztességtelenséget, figyelemmel arra, hogy a költség a banki teljes szervezet működtetésére figyelemmel, valamint a szerződések magas számát tekintetbe véve az egyes szerződésekre nem bontható le, nem számítható ki, így annak a szerződés, a törlesztőrészletek összegéhez igazodó átalánydíjban, százalékban megállapított összege, ilyenfajta kikötése nem tisztességtelen.
- [62] Mindezekre tekintettel az ítéletábra az árfolyamkockázat áthárítását és az adminisztrációs díjra vonatkozó szerződéses rendelkezés tisztességtelenségét nem látta megállapíthatónak, így az elsőfokú ítéletet a fentiekben kiegészített indokokkal helybenhagyta az r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.
- [63] A perköltség tekintetében a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a per tárgyának értéke 600.000 forint, mert a felperes eredeti keresetében az érvénytelenség jogkövetkezményeként a szerződések hatályossá nyilvánítását kérte, mely a szerződések teljes érvénytelenségét feltételezi. Marasztalási igény előterjesztésének hiányában a pertárgyérték a felperes által támadott szerződések összértéke volt, így helytállóan indult ki az elsőfokú bíróság a perköltség számítása során a támadott szerződésekben meghatározott kölcsönök összegéből.
- [64] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az r.Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó r.Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni az I. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. Ennek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan állapította meg áfával növelt összegben.
- [65] A pereszes felperes viseli a fellebbezéssel összefüggésben keletkezett, le nem rótt 15.000 forint fellebbezési illetéket is, melyet illetékfeljegyzési jogára figyelemmel az állam felhívására köteles teljesíteni a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

, 2020. október 15.

. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

dr. Szunyogh Zsófia s.k.
előadó bíró

. Csonka Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: